

L'egoisme de voler canviar el model territorial d'Espanya

written by Arnau Padró | 9 de desembre de 2016

Tradicionalment el catalanisme polític sempre havia apostat per canviar el model d'estat en què es configurava Espanya. Es pretenia impulsar un model que respectés les diferents nacions de l'estat, de manera que tinguessin una relació d'igualtat entre elles. Un estat on les diferents llengües de les nacions fossin oficials i tinguessin igualtat de drets i deures. Un estat que no només respectes les diferents llengües i cultures, sinó que les impulsés totes, de forma interna i sobretot de forma externa, al món. Un estat en què les decisions importants es prenguessin amb el consens de les diferents nacions que el componen. Un estat com podria ser Suïssa o Bèlgica.

Ja a principis del segle passat es parlava de construir una Espanya federal. Però aquest model d'estat mai va acabar de ser una realitat, ni tan sols en temps de la II República Espanyola, en què hi va haver nombroses tensions entre el govern català i el govern espanyol per temes d'àmbit nacional.

Actualment, i, especialment després de la manifestació del 11 de setembre del 2012, la majoria social ha fet un gir des de les opcions que volien un millor encaix de Catalunya dins Espanya cap a l'aposta per un estat independent. Així doncs, un partit de la importància de Convergència, que ha estat una de les dues forces majoritàries de l'etapa autonòmica ha passat del reformisme de l'Estat a la defensa d'un estat independent. També sectors del PSC -l'altre partit hegemònic en l'etapa autonòmica-, els quals se n'han escindit, ara defensen la independència. Tot i així, més enllà de l'espanyolisme sincer i descarnat del PP i C's, tenim el que queda del PSC i també bona part de l'espai dels Comuns, els quals defensen, encara, que cal seguir lluitant per canviar

Espanya i que s'adapti a allò que volen els catalans.

Crec que aquesta posició és legítima, però en el fons força egoista. Els espanyols estan satisfets amb el model territorial del seu estat o fins i tot el voldrien més centralitzat i uniforme. La demostració d'aquest fet és que en l'enquesta del CIS del mes de setembre -l'últim del qual disposem de les dades completes- **només un 23,2% dels espanyols vol un estat més descentralitzat que l'actual** (si parléssim d'un estat federal, en que les nacions tinguessin igualtat, segurament seria menor encara). Aquest percentatge és la suma d'aquells que volen un estat on les comunitats autònomes tinguin més autonomia que en l'actualitat (13,4%) i aquells que volen un estat que reconegues a les comunitats autònomes la possibilitat de convertir-se en estats independents (només el 9,8% dels espanyols). En contraposició, **un 26,9% dels espanyols volen un estat menys descentralitzat**. En concret aquest percentatge és la suma del 10,3% dels espanyols que volen un estat on les comunitats autònomes tinguin menys autonomia que actualment i un 16,6% que voldrien suprimir les comunitats autònomes.

Cal tenir present, que **aquests percentatges inclouen l'opinió dels catalans i dels bascos, dues de les nacions de l'estat, les quals tenen una bona part de la seva població que voldria la independència o almenys més poder polític per la seva nació**. El percentatge de suport a un estat més descentralitzat disminueix substancialment si en el càlcul obviem aquestes dues comunitats. En aquest cas, només un 14,6% dels espanyols voldria un estat més descentralitzat, desglossat en un 10,7% que voldria un estat on les comunitats autònomes tinguessin més autonomia i un 3,9% on les comunitats autònomes tinguessin la possibilitat de convertir-se en estats independents. En contraposició, en aquest cas, un 31,8% dels espanyols voldria un estat menys descentralitzat. Aquest percentatge és la suma del 12,4% dels espanyols que voldrien un estat on les comunitats autònomes tinguin menys autonomia i un 19,4% que

voldrien suprimir les comunitats autònomes.

Finalment, **si restringim el càlcul en el que seria l'Espanya històrica de cultura castellana, els favorables a augmentar la descentralització no arriben al 12%**, sent un 9,3% els favorables a un estat amb comunitats autònomes amb més autonomia que l'actual i un 2,6% els que voldrien un estat que donés a les autonomies la possibilitat d'esdevenir un estat independent. **En contraposició tindríem un 35,4% dels espanyols que voldrien un estat menys descentralitzat.** Percentatge que seria la suma del 13,9% d'espanyols que voldrien una Espanya amb comunitats autònomes amb menys autonomia i el 21,5% que voldria suprimir les autonomies.

És evident doncs, que **pretendre imposar a Espanya un model territorial -el federal- que només defensa una minoria no sembla una opció racional** i de fet, aquest baix suport, pot ser l'explicació més clara de perquè després de més de 150 anys de lluita del catalanisme per tal d'encaixar la nació catalana en l'estat espanyol ha estat un fracàs rere un altre. Esperem que aviat s'assoleixi la independència de Catalunya, cosa que suposarà una millor satisfacció tant per catalans com per espanyols del model territorial de l'estat del qual formaran part cadascun d'ells. I a més, s'estalviarà una enorme quantitat d'energies dedicades a debats i lluites que d'altra manera no tindrien una solució que satisfés les dues parts i que es podran dedicar a altres causes molt necessàries d'abordar i interessants.